

STANOVISKO VLÁDY

k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 568)

Vláda na své schůzi dne 16. září 2019 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Senátní návrh zákona zavádí vedle stávajících povolání behaviorálního analytika, behaviorálního technika a asistenta behaviorálního analytika pro poskytování péče skupině pacientů s poruchami autistického spektra další, v pořadí již čtvrté zdravotnické povolání, a to terapeuta neurovývojových a behaviorálních poruch. Zákon o nelékařských zdravotnických povoláních reguluje v současné době již 45 nelékařských zdravotnických povolání, což je podle názoru vlády na hranici únosnosti, a je proto třeba spíše uvažovat o redukci počtu nelékařských zdravotnických povolání a podpoře nástavbových studií stávajících zdravotnických pracovníků.
2. Bude-li navrhované povolání upraveno jako povolání nelékařských zdravotnických pracovníků s odbornou způsobilostí, bude možné činnosti vykonávané tímto zdravotnickým pracovníkem zajišťovat pouze v rámci poskytování zdravotních služeb prostřednictvím osob s příslušnou kvalifikací. Půjde tedy o odborníky, kteří budou moci působit pouze v oblasti poskytování zdravotních služeb, nikoli tedy v oblasti školství nebo sociálních služeb, jak předpokládají předkladatelé v důvodové zprávě. Nelze též opomenout ani skutečnost, že návrh zákona současně definuje uvedené činnosti jako zdravotní péči, čímž může namísto rozšíření poptávaných služeb naopak dojít k omezení dostupnosti této péče, neboť činnosti zdravotnických pracovníků nelze vykonávat jinými než zdravotnickými pracovníky k tomu odborně způsobilými. V této souvislosti vláda však

upozorňuje, že činnosti, které má terapeut neurovývojových a behaviorálních poruch vykonávat, nelze považovat za péči pouze zdravotní s účinkem jen čistě léčebným, neboť jde o činnosti, které mají také výrazně sociální, výchovnou a vzdělávací povahu a jsou prováděny například také za účelem výchovy, rozvoje učení a seberealizace. Tyto činnosti by tedy neměly být vyhrazeny jen nelékařským zdravotnickým pracovníkům, ale měli by je mít možnost vykonávat i pracovníci působící ve školství nebo v sociálních službách.

3. Z návrhu zákona není zřejmé, co je myšleno „akreditovaným programem celoživotního vzdělávání“. Jestliže by se mělo jednat o úpravu navazující na zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, pak uvedený pojem není zcela v souladu s tímto zákonem. Podle tohoto zákona se programy celoživotního vzdělávání uskutečňované vysokými školami neakreditují. Akreditovány mohou být pouze studijní programy, jejichž prostřednictvím se získává vysokoškolské vzdělání. Má-li však jít o jiný vzdělávací kurz podmíněný udělením akreditace (tj. se stanoveným obsahem a zajišťovaný příslušnými odborníky), měl by být v návrhu zákona blíže specifikován (např. uvedením odkazu na právní předpis, podle něhož se akreditace uděluje a subjekt, který ji uděluje).
4. Rovněž je nutno podotknout, že návrh zákona užívá pojmu „studijní obor“, ačkoli členění studijních programů na obory bylo zrušeno zákonem č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. V současné době jsou studijní programy začleněny do 37 oblastí vzdělávání, přičemž blíže jsou tyto oblasti specifikovány nařízením vlády č. 275/2016 Sb., o oblastech vzdělávání ve vysokém školství.